

DÖVAS

församlingsblad

1/2022

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt/Hela landet/Kyrkostyrelsen:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkel
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Sari Timonen
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: sari.timonen@evl.fi

Åbo distrikt:

Tiinakaisa Honkasalo
Tavastgatan 13, 20501 Åbo
Mobiltelefon: 050-4288273
e-postadress: tiinakaisa.honkasalo@evl.fi

Teckenspråkskunnig församlingspastor:

Meri Yliportimo
Larssonsvägen 1
10600 Ekenäs
Mobiltelfon: 044-7553601 (sms/Whatsapp)
e-postadress: meri.yliportimo@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

Kristiina Hovi
Mobiltelefon: 045-3186377
Endast textmeddelanden.

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 43
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Janne Kankkonen, Maria Lindberg, Hannele Rabb,
Rebecka Stråhlman och Meri Yliportimo
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Vanda
ISSN 2814-4619

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
16.5

441

Tryckeri

697

Livet vinner

Det är påsk. Vi pyntar våra hem i glada färger. Vi odlar påskgräs och lägger ägg och kycklingar i det. Ägget och gräset påminner om att livet har övervunnit döden. De Bibeltexter vi läser på påsken berättar om uppståndelse till nytt liv. Petrus skriver i sitt första brev till församlingen i Korinth:

”Budskapet är att Kristus har uppstått från de döda. Varför säger några av er att det inte finns någon uppståndelse från de döda? Om det inte finns någon uppståndelse, har inte heller Kristus uppstått. Om Kristus inte har uppstått, ja, då betyder vårt budskap ingenting! Er tro betyder inte heller någonting. Då har vi vittnat falskt om Gud, eftersom vi har vittnat om att Gud har uppväckt Kristus. Om det är sant att de döda inte uppstår, kan Gud inte ha gjort det. Om döda inte uppstår har heller inte Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös. Då är ni ännu kvar i era synder. Då är också de som trott på Kristus och dött förlorade. Om vårt hopp till Kristus bara gäller i det här livet, då är vi de mest ynkliga bland alla människor.

Men Kristus har uppstått från de döda, som den förste av de avlidna. Eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen från de döda genom en människa. Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus.”

Vad skriver Paulus om? Ja, i sista stycket syftar han på syndafallet i Gamla testamentets första bok. Enligt en myt kom synden och döden till världen då Adam och Eva åt en frukt från ett träd som de inte fick äta från. Gud har skapat allting och älskar alla människor. Gud vill rädda oss från evig död till ett liv hos Gud. Därför lät Gud Jesus dö på korset, men väckte honom till nytt liv igen. Eftersom Jesus dött kan vi få förlåtelse för våra synder. Jesus uppstod till nytt liv. Därför har också vi ett evigt liv. Det är svårt att förstå. Lyckligtvis behöver vi inte det. Det räcker med att tro på att Gud tar hand om oss och ser alla våra böner.

I psalm 102 sjunger vi:

1. Livet vann, dess namn är Jesus, halleluja,
han var död, men se, han lever, halleluja.
Dödens portar öppnar han, halleluja,
nyckeln ligger i hans hand. Halleluja.

4. Jesus dog, då dog vi alla, halleluja,
till att utge oss för andra, halleluja,
Jesus uppstod. Också vi, halleluja,
uppstod då till evigt liv. Halleluja.

Glad påsk! önskar Maria

Domkyrkan genom barnens ögon

Vad dras din blick till när du stiger in i kyrkan? Vad ser du? Vad doftar det? Hur känns det? I den första artikeln av fyra berättar tre barn, Aaron, Leopold och Viggo, om hur de upplever kyrkorummet. Vi stiger in i Borgå domkyrka.

Eftersom både min man och jag arbetar för kyrkan så är våra barn vana att gå på gudstjänst eller göra annat i församlingens utrymmen. Domkyrkan i Borgå har de besökt många gånger och rör sig där nästan precis som hemma. Men hur upplever de egentligen domkyrkan? Vad ser de, vad lägger de märke till, vad tycker de om? Tillsammans med Aaron 9 år, Leopold (Leo) 7 år och Viggo 4 år har jag tagit en titt på domkyrkan genom barnens ögon.

Vi står i mittgången vid bänkraden längst fram och jag frågar barnen vad det första är de lägger märke till.

– Taket är mycket målat, säger Aaron. Det är anorlunda

– Bänkarna, dom är stora och gröna, noterar Viggo. Och så det där bordet där framme, det där som är vitt och rött eller vad det nu är för färg. Och sen är där som en bokstav, säger han och ritar ett U i luften.

Också Leo lägger märke till "bordet", d.v.s. altaret längst fram.

– Det är lite konstigt med den där bänken och det där staketet som far runt.

Vi funderar en stund på hur det doftar i kyrkan. Alla barnen är överens om att det doftar gammalt.

Leo tänker att det säkert är för att kyrkan har brunnit som det doftar lite gammalt. Aaron tycker att det är lite liknande doft som hos farmor och då tycker både han och Viggo att det är en bra doft.

Vi rör på oss och ser oss omkring i kyrkan och när vi tagit oss en ordentlig titt frågar jag vad de tyckte mest om av det de såg.

– Jag tycker det där bordet är finast, säger Viggo och syftar på altaret. Jag tycker om blommorna och färgerna.

– Jag tycker det är roligast med fossilerna, säger Leo. Och den där båten är fin!

– Jag tycker också mest om golvet för där finns fossilerna, säger Aaron. När jag var liten trodde jag att det var enhörningsfossiler, eftersom de ju ser ut som enhörningshorn, säger han och skrattar. Och sedan tillägger han ännu:

– Men allra bäst i kyrkan är när man får pepparkaka och saft efter gudstjänsten!

Jag undrar också om det är något de inte tycker om i kyrkan, något de skulle vilja ändra på. Aaron fortsätter tänka på gudstjänsten och säger genast:

– Hela gudstjänsten borde vara saft och pepparkaka!

Den upphängda votivbåten drar nog allas blickar till sig.

Fossil eller enhörningshorn i stengolvet – det är frågan!

Varför är kyrkfönstren så högt uppe, undrade Leo.

Hans bröder lyckas hålla fokus på kyrkorummet och Leo säger:

– Fönstren! Varför måste de vara så högt uppe? Det är dumt att man inte kan titta ut genom dem.

Viggo, som är precis så påhittig och finurlig som en 4-åring kan vara, har många tankar om vad som kunde ändras och han vill börja flytta omkring på dörrar och bänkar:

– Nå, jag tycker den där dörren där ute och den här på insidan borde byta plats. Det kunde se fint ut. De där bänkarna tycker jag inte riktigt om, dem kunde vi flytta ut på gården och sen kunde man på våren sitta där ute på dem och så kunde vi samlas där ute på våren.

Med de tankarna avslutar vi vårt besök i domkyrkan och går ut på gården. Vad lägger du märke till när du går in i en kyrka? Är det målningar, bänkar, dofter, ljus eller en känsla av något heligt? Kyrkorummet kan berätta mycket om Gud, Bibeln, historia, mm och ge en upplevelse av att vara en del av något större. Kyrkorummet kan väcka minnen och känslor, både negativa och positiva. Nästa gång du besöker en kyrka, ta en stund och fundera: Vad ser du? Vad upplever du? Vad betyder detta rum för dig?

Text & foto: Rebecka Stråhlman

Dövprästen hälsar

Hej!

Hoppas att året har börjar bra! Vi lever nu i ett mer öppet samhälle jämfört med år 2021. Det betyder att vi igen vågar planera roliga saker.

Resursgruppen för kyrkans svenska dövarbete har fått pengar av Hackmans stiftelse. Pengarna används för att sponsora deltagande och transport till ett veckoslutsläger i början augusti. Jag berättar en annan gång mer om lägret.

I september ordnar jag en kurs om gudstjänsten. Kursen hålls 30.9-1.10 i Kyrkans hus i Helsingfors. Under kursens gång lär deltagarna sig mer om vad olika delarna betyder. I slutet av kursen kan vi planera och förverkliga en gudstjänst tillsammans.

I november är det församlingsval. Det finns information om valet på båda teckenspråken på nätet: <https://www.forsamlingsvalet.fi/>.

Nästa år fyller Borgå stift 100 år. Det firas på olika sätt runt om i stiftet. I oktober 2023 ordnas ett veckoslut med olika programpunkter och en gudstjänst tolkad till finlandssvenskt teckenspråk i Borgå. Jag har bokat utrymmen för ett skilt teckenspråkigt program till denna helg.

Nu vill jag önska er en skön vår och Glad påsk!

Maria

Tiinakaisa, den nya dövprästen i Åbo

Du är en ny dövpräst. När började du arbeta?

Jag är dövpräst i Åbo distrikt sedan 10.1.2022. Till mitt jobb hör också frågor inom jämställdhet och jämlikhet. Det är något som lagts till min arbetsbild. Frågorna om språkminoriteter hör säkert också till mitt jobb.

Var arbetar du fysiskt?

Jag jobbar på Åbo Domkapitel.

Kan du redan teckna?

Teckenspråket är ett mycket vackert och uttrycksfullt språk. Det går att uttrycka känslor nyanserat och på många olika sätt på teckenspråk. Jag har studerat detta språk bara i några månader, men jag har förr använt stödtecken.

Varför valde du att bli dövpräst?

Jag blev intresserad av den lediga arbetsplatsen eftersom jag är präst. Jag blev prästvigd för 8 år sedan. Jag vill lära mig dra nytta av det jag kan och har erfarenhet av. Jag har tidigare arbetat inom kommunikation som bland annat utbildare och radioredaktör på Kyrkostyrelsen och på universitetsbiblioteket. Jag har arbetat som församlingspastor i Salo, Åbo domkyrka och Henrikin seurakunta i Åbo. Det är intressant att lära sig en ny kultur och nya vanor. Jag har bra och uppmuntrande lärare. Hoppas att jag snart kommunicerar ännu bättre än förr på teckenspråk!

Kan du föra en diskussion på svenska?

Jag har behövt tala svenska alltid nu och då i mina tidigare arbeten. Finska är mitt modersmål, men jag kan också prata svenska.

Kommer du att samarbeta med mig i egenskap av dövpräst i Borgå stift?

Jag kommer säkert att samarbeta med alla dövpräster, också dig Maria i Borgå dövdistrikt. Vi präster är ibland varandras vikarie. Det är trevligt att bekanta mig med teckenspråkiga personer från olika platser.

Din hälsning till finlandssvenska teckenspråkiga:

Var stolta över ert modersmål!

Intervjun publiceras i påsknumret. Några frågor

Tiinakaisa, glatt leende och iklädd prästdräkt.

Hela namnet: Tiinakaisa Honkasalo, (förkortat: Tk)

Hemort: Jag är återinflyttad. Jag är född i Heideken i Åbo. Jag gick i skola i Björneborg och Raumo och studerade i Helsingfors.

Familj: Till min familj hör många olika slags människor, vänner och släktingar.

Fritidsintressen: På fritiden läser jag, framför allt detektivromaner. Jag sysslar med vattenlöpning och kör omkring i min Mini.

med anknytning till påsken. Vad brukar ni äta på påsken?

Den bästa delikatessen till påsk är närproducerad veganmat. Till exempel seitanstek med ugnsgronsaker,

Tiinakaisa med händerna på ratten, vart är hon på väg?

rosoll (jag lagar det också till jul och midsommaren!). Inhemsk havre på olika sätt smakar både till vardag och fest.

Vilken är den trevligaste bibeltexten på påsk?

Den finaste berättelsen till påsk är berättelsen om hur kvinnorna kommer till den tomma graven, möter en ängel och springer i väg för att sprida glädjebudskapet om att Jesus har uppstått från de döda. Därför vet vi också om den kristna tron.

Vilken är den mest kära påsktraditionen?

Vi har en tradition att dekorera vårt hem vårligt, lägga en prydnad på dörren, läsa skåltal ur boken Ilo pimeydessä skriven av Johani Rekola. Stilla veckan är en lugn tid för självreflektion och begrundande mitt i allting. Påsken är en märklig och varje år återkommande påminnelse om att det goda har övervunnit det onda.

Tack för intervjun!

Frågor: Maria Lindberg

Bild: Tiinakaisa Honkasalos fotoalbum

Intervjun skrevs på finska.

Maria Lindberg översatte den.

Fråga dövprästen

Präst, pastor, kyrkoherde, kaplan, församlingspastor – vilken är skillnaden?

Det som är **lika** mellan kyrkoherde, kaplan och församlingspastor är att alla är både präster och pastorer. Präst är yrket. Pastor är titeln.

Då någon vigs till **präst** lovar hen att

1) stå fast vid och hjälpa församlingen att följa kyrkans tro,

2) sköta prästämbetet rätt och troget, enligt Bibeln och kyrkans beaktelse.

3) predika evangeliet rent, ha hand om sakramenten (dopet och nattvarden) och i arbetet följa kyrkans ordning.

4) främja allt sådant som bygger upp kyrkan. Leva så, att hen är en förebild för församlingen.

Då någon blir prästvigd blir hen **församlingspastor**. Församlingspastorn gör allt grundläggande arbete i församlingen: att hålla gudstjänster och förrättningar (dop, begravning osv.). Hen kan också leda olika verksamheter i församlingen, t.ex. en bibelgrupp eller kvinnogrupp.

Kaplanen har ungefär samma arbetsuppgifter som församlingspastorn. Hen kan därtill ha ansvar över verksamheten på ett visst område, men är inte chef över andra präster.

Kyrkoherden är chef över anställda i församlingen. Hen sköter också det som har med ekonomin och verksamheten att göra. Kyrkoherden håller också gudstjänster och förrättningar.

Då någon pratar i enrum ansikte mot ansikte med en präst, får prästen aldrig berätta till något vad man pratat om.

HAR DU NÅGOT du undrar över? Något i tron, vardagen eller gudstjänsten. Fråga gärna! Dövprästen svarar. Vi sätter inte ditt namn i tidningen.

"Rör mig inte" – Jesus och Maria från Magdala

Det här är berättelsen om Maria från Magdala och Herren i Johannes evangelium 20: 11-18. Jag minns att jag har pratat med mina kristna vänner och de frågade mig om jag har funderat på vad Jesus menar med orden "rör mig inte vid mig". Jag känner igen berättelsen.

Kvinnans tanke på bibelstudium

Jag kommer ihåg när jag som liten var med döva kristna som brukade samlas till bibelstudium hemma hos någon vän. De diskuterade om just det. Jag kommer ihåg en äldre kvinna som sade att det att Jesus har uppstått betyder att hans kropp är helt ny. Därför låter Jesus inte någon röra vid sig. Det har stannat kvar i min tanke. Jag pratar med mina vänner om det. En vän har visat mig nästa kapitel, Johannes 20:19-31. Där står det att Jesus sade till Tomas:

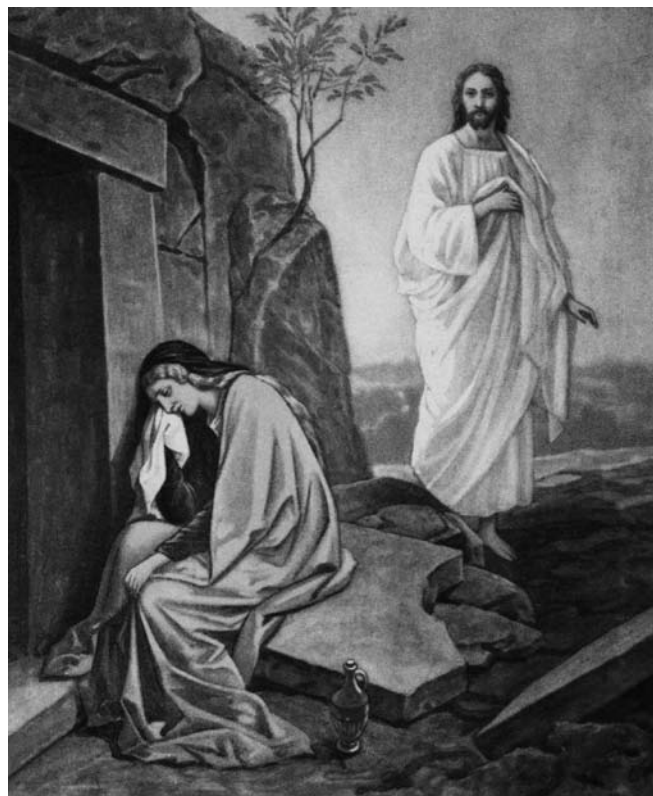
- Rör mina händer och min sida.
- Vännen frågade mig hur det kan gå till.

Det har väckt en tanke hos mig. Jag funderar vad Jesus egentligen har sagt till Maria från Magdala. Jag har undersökt olika översättningar och bibelkommentarer. Till sist förstod jag vad det egentligen betyder.

Maria vid graven

Jag vill först förklara vad som händer med Maria som går till graven efter sabbatsdagen. Hon går i väg och funderar samtidigt vem som kan hjälpa att ta bort stenblocket. Hon inte är så stark att själv kunna ta bort det, utan behöver hjälp. Men ingen följer med henne. När hon kommer fram till graven ser hon att stenblocket är borta och graven är öppen. Hon tänker självklart att där varit en "tjuv" eller att "de tar bort Jesus för de inte vill ha bevis eller något sådant". Hon springer tillbaka till lärjungarna och säger till dem: "De har flyttat bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom." Joh.20:1 – För Maria känns det att då de tar bort vår Mästare tar de också bort vårt hopp och vår tro.

Petrus och Johannes går tillbaka hem igen från den tomma graven men Maria stannar kvar och gråter. Maria har djup sorg och tankar: "Var har Jesu kropp

Maria sitter utanför graven och torkar tårarna.

tagit vägen. Det är bara borta och ingen vet var han finns".

Ängels ord

Maria gick in i graven och såg två änglar sitta där de lagt Jesus. En satt på Jesu fötter [där de borde ha varit] och andra satt på Jesu huvud [där det borde ha varit]. De frågar henne:

–Varför gråter du, kvinna?

Maria sade till dem det samma som hon tidigare sagt till lärjungarna:

"De har flyttat bort Herren ur graven, och vi vet inte var de har lagt honom." Joh.20:13.

Då kom Jesus och står bakom henne men hon tror att

han är trädgårdsvakt och säger till honom: (jag tolkar av texterna att hon kanske kände ilska mot honom)

"Om det är du som har burit bort honom, säg var han är, så att jag kan hämta honom tillbaka." (ur Joh.20:15).

Jesus svarar henne bara kort med hennes namn: "Maria" (Jesus väcker hennes hjärta att se att hennes mästare har uppstått och lever.) Maria, som var chockerad och hade svårt att fatta, säger till honom: Rabbouni – mästare.

Då säger Jesus henne till igen:

–"Rör mig inte vid mig, jag har ännu inte stigit upp till min fader." Joh. 20:17.

Jesus och Tomas

Om ni läsare har läst bibeln kan kanske ni tänka er att Jesu kropp är ny eftersom han har uppstått? Men det säger den här texter. Ni kan se nästa kapitel, Joh.20: 19-31. Den berättar om Tomas som inte tror på att han har uppstått. Han rör Jesus händer och sida eftersom han vill ha bevis. Jesus kom mitt ibland fastän

alla dörrar var låsta. Han kom till dem för att visa Tomas hans händer och sida. Tomas tror på Jesus.

En annan betydelse

Jag går tillbaka till det första stycket där jag skrev om orden "rör mig inte vid mig". Det kan också betyda "håll inte fast vid min arm" eftersom Maria är rädd att förlora honom igen. Jesus väcker hennes hjärta att tro på Jesus är levande. Det behöver inte vara hennes tanke att Jesu kropp ska vara för alltid där i graven som ger oss minnen, utan att hon ser att han är levande, såsom skriften har sagt.

Jag hoppas att ni förstår vad jag menar med den här texten. Den behöver väcka oss i våra liv för att vi ska tro på att Jesus har uppstått och lever. Att hans grav är tom. Därför kan vi förkunna glädjebudet att Jesus har uppstått.

Text: Janne Kankkonen

Bild: Jesus Appears To Mary Magdalene | DAILY PRAYERS (daily-prayers.org)

Våga se ljuset

På vårvintern börjar en 40 dagars fasta som leder fram till stilla veckan då vi följer Jesus in till Jerusalem, genom portarna, till den sista måltiden och till långfredagens mörker. Men vi förblir inte i mörkret utan på den tredje dagen efter Jesu död firar vi Jesu uppståndelse. När vi firar påsk i kyrkan har naturen ute oftast vaknat fullt till liv igen efter vintern. Dagarna är längre och ljusare. Påskan är alltså inte en mörkers tid, varken i året eller i kyrkoåret.

Påskens ljus är en motsats till långfredagens mörker men de skulle inte kunna existera utan varandra. Påskan utan Jesu död och uppståndelse är ingen påsk. Mörkret varar inte för evigt.

När vi möter sorg i livet händer det lätt att vi krampaktigt håller fast vid sorgen eftersom vi har svårt att föreställa något ljus i det mörkret som sorgen är.

Påskens budskap kan ge människan sätt att hante-

ra lidande och sorg. Också i långfredagens händelser finns det tröst. Jesu död, det till synes meningslöst, lidandet som han gick genom visar oss att det inte finns något mörker som Gud inte skulle kunna stiga in i. Mitt i vår sorg och vårt mörker lever Gud med oss. Han står inte vid sidan om utan sörjer och lider själv. Det finns inget mörker där inte Guds ljus skulle lysa.

Inga tolkningar eller enkla svar hjälper när sorgen drabbar men också i de mörkaste stunderna är Gud ändå där. Det är ibland svårt att tro på det, men jag tror att Han vill bära våra bördor. Jag tror på en Gud som älskar människan så mycket att han väljer sörja, glädjas och leva med alla människor. Jag tror på en Gud som aldrig lämnar oss. Det finns ett ljus som lyser också i sorgens mörker.

Text: Meri Yliportimo

Virvon varvon och Blåkullahäxor

Min släkt kommer från Österbotten och när jag var barn bodde vi i Jakobstad. På påsklördagen (lördagen mellan långfredagen och påskdagen) brukade jag, precis som så många andra barn, klä ut mig till påskhäxa, gå till grannar och önska glad påsk med påskkort och samla godis i min kaffepanna. När vi flyttade ner till Borgå förstod jag ingenting när finska barn på palmsöndagen (en vecka för tidigt, ju!) kom utklädda till påskhäxor med videkvistar och en konstig ramsa och samlade godis. Jag trodde att de hade tagit fel på dagen, men så var det förstås inte. Det var egentligen frågan om en helt annan tradition som såg väldigt lika ut. Vad är då skillnaden på palmsöndagens påskhäxor och påsklördagens påskhäxor?

Videkvistar som palmkvistar

Den finska traditionen att på palmsöndagen gå med videkvistar till människor och läsa "virvon varvon"-ramsan kommer ursprungligen från den ortodoxa kyrkan och östra Finland. Lördagen före palmsöndagen hölls en kvällsgudstjänst där prästen välsignade videkvistarna som symboliserade palmkvistarna som lades ner framför Jesus när han red in i Jerusalem på en åsna. Människorna tog sedan videkvistarna och gick hem till grannar och andra för att önska dem välgång, välsigna och jaga bort onda andar genom att vifta med kvistarna. Men man klädde inte ut sig till påskhäxor. Det började man göra först senare när traditionerna från öster och traditionerna från väster så småningom möttes.

Påskbrasor för att skrämma häxorna

Från väst, det vill säga Sverige, kom alltså en annan tradition. Enligt folktro reste alla häxor till Blåkulla på skärtorsdagsnatten och återvände på påsklördagen. För att skrämma häxorna och hindra dem från att komma nära människor tändes påskbrasor, vilket fortfarande görs på vissa håll. Så småningom utvecklades också en tradition där barn klädde ut sig till påskhäxor och gick omkring och delade ut påskbrev, påskkort eller dekorerat påskris (videkvistar). De var också ett sätt att önska välgång. När den här traditionen spred sig österut började också de som följde

Den här lilla påskhäxan med huvudduk, målade kinder och fräknar har nog fått något gott i kaffepannan.

den ortodoxa traditionen så småningom klä ut sig till påskhäxor.

Kristen tro och folktro

Den finska traditionen kommer alltså från den ortodoxa kyrkan och har ett kristet ursprung som inte hade något med häxor att göra, medan den svenska och finlandssvenska traditionen i huvudsak kommer från folk- och hednatro. Men oberoende om man vill "virpoa" på palmsöndagen eller dela ut påskkort på påsklördagen så handlar traditionerna om att önska välgång och glad påsk. Och förstås också att man förhoppningsvis får en kaffepanna full med godis!

*Text: Rebecka Stråhlman
Foto: Ur Hannele Rabbs album*

Grattis Arla 100 år!

Den 19 februari i år var det hundra år sedan Arla Hellöre såg dagens ljus. Jakobstads Nejdens Döva rf ville förstås uppmärksamma det här och gratulera vår 100-åriga medlem. Söndagen 20 februari, dagen efter riktiga födelsedagen, besökte ordförande Anna-Maria Slotte och Gun-Britt Westerlund Arla på seniorboendet Esperri och uppvaktade henne med blommor. Arla tyckte blommorna var fina. Vi fick en fin kaffestund med en pigg 100-årig dam.

Text och foto: Anna-Maria Slotte

Arla, med bordet fullt av blombuketter och 100 skrivet med ballongsiffror, gratulerades av Jakobstads Nejdens Döva rf:s ordförande Anna-Maria Slotte och Gun-Britt Westerlund.

Familjenytt

Döpt

Lotta Lyydia Syrjämäki

född 17.9.2021

döpt 12.12.2021 i Hyvinge.

Föräldrar: Karoliina Nevalainen och Taneli Syrjämäki

Vigda

Krista Kristiina Solehmainen och **Lauri Herman Perätalo**

har vigts till äktenskap 22.02.2022 i Joutseno kyrka.

Avlidna

Timo Olavi Herrala

f. 26.1.1959, Orimattila

d. 16.12.2021, Orimattila

Reino Pulkkinen

f. 10.07.1941, Juva

d. 31.12.2021, Juva

Pentti Tapani Kakriainen

f. 3. 7.1934, St Michel

d. 29.1.2022, St Michel

Vappu Anneli Randell

f. 19.7.1939, Kemijärvi

d. 6.2.2022, Hyvinge

Helvi Maija Pelkonen, f. Meskanen

f. 4.6.1932, Jääski

d. 9.2.2022, Tammerfors

Kyrklig information

Händelsekalender

27.3

Värberga i Borgå kl 14. Andakt och program på finlandssvenskt teckenspråk.

10.4

Ekenäs kyrka kl 13.30. Teckenspråkig påskkyrka. Rolf Westerlund avtackas på kyrkkaffet. Medverkande: Maria Lindberg och Meri Yliportimo.

11.4

Lundagatans kapell, Borgå kl 17.30. Påskkyrka på finlandssvenskt teckenspråk.

12.4

Vasa. Påskkyrka på finskt och finlandssvenskt teckenspråk.

Medverkande Sanna Ala-Välkkilä, Maria Lindberg och Marja Saukkonen

18.4

Hermanstad. Påskkyrka på finskt och finlandssvenskt teckenspråk.

Medverkande Päivi Korhonen, Maria Lindberg och Janne Rissanen.

1.5

Vanda. Gudstjänst på finskt och finlandssvenskt teckenspråk.

Medverkande: Seija Einola och Maria Lindberg.

15.5

Värberga, Borgå. Andakt och program.

Teckenspråkigt kyrkligt läger

6-7.8

Saaristohotelli Merikruunu

i Dragsfjärd

<https://saaristohotellimerikruunu.fi/hotelli/>

Pris: 30 €

Busstransport med start i Borgå.

Sista anmälningdagen: 3.7

Mera information i nästa tidning!

Information om gudstjänster och annat program finns också på text-tv s. 797/8-11

(och 558/34 på finska).

Rolf tackar för sig

Nu har det blivit dags att säga tack och farväl för min del. Så säger Rolf Westerlund som i ca 40 års tid har medverkat i Resursgruppen för kyrkans svenska dövarbete. De senaste årens Covid-19 pandemi har bidragit till att arbetet och medverkan i gruppen har stött på större utmaningar.

– Det har inte fungerat så bra för mig att hemifrån delta i distansmötena på Zoom eller Teams, helt enkelt för att nätförbindelsen till mitt hem på Gullö utanför Ekenäs varit så dålig. Med avbrott i kontakterna hela tiden har det varit svårt att delta i möten, både för resursgruppens och Finlandssvenska teckenspråkigas del. Jag hoppas att jag äntligen skall få bättre möjligheter när fiberanslutningen till mitt hem blir färdigt installerad den här våren, säger Rolf.

– Men det känns ändå som om jag efter alla de här åren har gjort det som jag haft idéer och ork för och nu börjar jag ha fullt upp med min vardag här hemma. Det känns inte mera lika lockande att sätta sig i

bilen och köra till Karis för att ta tåget till Helsingfors och vandra till Södra kajen på möte och sedan ta samma färd hem igen. När jag började i gruppen var jag så mycket yngre och då körde jag med min Lada direkt till Helsingfors till mötena som då hölls på Bangatan. Men nu skulle jag inte längre drömma om att köra med bil till Helsingfors!

– Jag vill tacka för mig och alla de trevliga människor jag fått samarbeta med under åren. Det har varit roligt att träffas öga mot öga och diskutera. Jag önskar nu att någon annan teckenspråkig, lite yngre person skall ha lust att efterträda mig i resursgruppen. Någon som kan komma med nya aktuella idéer och någon som inte är främmande för den nya tekniken.

Allt gott till er alla läsare,
önskar Rolf Westerlund
och hans syster Iwe, som ibland hjälpt Rolf med texterna till Dövas Församlingsblad

Tack Rolf för din otroligt långa tid i Resursgruppen! Utgående från dessa arkivbilder tänker vi oss att du nu kommer att ha mera tid att jobba med din stora vedhop, fara på resor och gå på stillsamma skogspromenader!

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Bild: Kirkon kuvapankki/Teemu Junkkaala

Biskoparnas bön för fred

Kära Gud,
Krigshotet ger oss ångest. Ge oss hopp.
Beskydda folket i Ukraina.
Beskydda människorna från kriget och dess hemskheter.
Gör gemenskapen mellan människor, folk och stater starkare.
Hjälp beslutsfattarna att finna en väg till fred och försoning.
Jesus Kristus,
ge våra oroliga hjärtan frid.
Hjälp oss att sprida fred på våra arbetsplatser,
i våra förtroendeuppdrag och
bland våra vänner.
Amen

Översatt och redigerad av Maria Lindberg

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

WhatsApp

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

skype

maria.lindberg@evl.fi

Post

KSCA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors

